RZESZOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 3 Rzeszów, dnia 15. lutego 1949 r

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 19.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 31 stycznia 1949 r. L. Rol. Ochr. 54/4/O. R.-49

w sprawie tępienia gryzoni.

Na podstawie art. 108 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.) oraz Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 o tępieniu gryzoni polnych (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 303) zarządzam, wobec silniejszego pojawienia się myszy polnych w powiatach wschodniej części województwa rzeszowskiego i istnienia licznych gniazd mysich na terenie innych powiatów, co następuje:

§ 1. Wszyscy właściciele, użytkowcy i posiadacze gruntów obowiązani są na gruntach, będących w ich posiadaniu, do przymusowego zwalczania gryzoni polnych, a przedewszystkiem: Polnika Zwyczajnego (Microtus Arvalis Pall.), Myszy Wielkookiej (Apodemus Sylvaticus), Myszy Polnej (Apodemus Agrarius Pall), Myszy Domowej (Mus Musculus) i Nornicy Karczownika (Arvicola Terrestris), oraz Szczura Wędrownego (Rattus Norvegicuc) i Szczura Śniadego (Rattus Rattus).

§ 2. Tępienie wyżej wymienionych gryzoni polnych należy przeprowadzać w następujący sposób:

Drogą mechaniczną: A) Przez wykopywanie dookoła stert lub stogów ze słomy, stodół polnych, oraz kopców z okopowymi, rowów pułapkowych o ścianach prostopadłych 30 do 40 cm szerokich i wysokich dla wyłapania myszy, podchodzących do zabudowań gospodarczych. Pola uprawne, leżące wzdłuż lasów lub odłogów, należy chronić rowami pułapkowymi i podkarmiaczkami z zatrutym zbożem, sporządzonymi z dren lub darni. B) Wybijania miotłami z prętów (wierzbowych) wyorywanych myszy za pługiem. C) Jaknajszybsze zaorywanie ściernisk, by uniemożliwić myszom robienia zapasów zimowych. D) Nastawienie pułapew sprężynowych, zapadowych itp. E) Ustawiania koło stogów zboża i na odłogach wysokich żerdzi z podporami dla ptaków, polujących na myszy. F) Jak najszybsze przeprowadzenie omłotów zboża, a w szczególności owsa i jak najszybsze zaspichrzowanie ziarna.

2. Drogą biologiczną: A) Przez ochronę zwierząt i ptaków żywiących się wyłącznie, lub po większej części myszami i nornicami jak: Łasice, Łasica Gronostaj, Jeż, Lis, Tchórz, Kuna i Borsuk. Z ptaków: Sowa Puszczyk, Sowa Płomykówka, Sowa Błotna, Sokół Postółka i Myszołów.

3. Drogą Chemiczną: A) Przez wyłożenie do nor trutek na polach, w szczególności na koniczyskach, miedzach, szkarpach. B) gazowanie nor, zwłaszcza nornicy i szczura za pomocą świec dymnych „Arviko" z Państwowej Fabryki Chemicznej w Jaworznie. Ponieważ kupno gotowych trutek wypada drożej, przeto należy zebrać od każdego ha użytku po 10 do 40 dkg zboża, zależnie od nasilenia myszy i gotówką 30 zł na koszta zatrucia 1 kg zboża. Zatruwanie zboża ma się odbywać pod nadzorem referenta ochrony roślin. Podczas akcji zakładania zatrutego zboża do nor koty, psy i drób winny być pozamykane, a zatrute zboże zabezpieczone przed inwentarzem i dziećmi.

§ 3. Obowiązek tępienia wyżej wymienionych gryzoni polnych rozciąga się na obszar województwa rzeszowskiego, a mianowicie na powiaty: Brzozów, Dębica, Gorlice, Jarosław, Jasło, Kolbuszowa, Krosno, Lesko, Lubaczów, Łańcut, Mielec, Nisko, Przemyśl, Przeworsk, Rzeszów, Sanok i Tarnobrzeg.

§ 4. Do zwalczania gryzoni polnych powołuję: Jako organa fachowe Wydział Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego Rzeszowskiego — Stację Ochrony Roślin, przy Starostwach Powiatowych — Referaty Rolnictwa i Reform Rolnych (Referatów Ochrony Roślin), oraz Wojewódzki, Powiatowe i Gminne Komitety i Gromadzkie Sekcje Ochrony Roślin.

§ 5. Nadzór nad akcją tępienia gryzoni polnych na terenie danego powiatu sprawuje starosta powiatowy przy współudziale Samorządu Terytorialnego.

§ 6. Tępienia gryzoni na terenie majątków państwowych dokonują kierownicy tychże majątków wedle ogólnie obowiązujących zasad.

§ 7. Niestosujący się do postanowień niniejszego rozporządzenia karani będą w drodze postępowania karno-administracyjnego, zgodnie z art. 15 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 19 XI. 1927 r. karą do trzech miesięcy aresztu i grzywną do 30.000 zł.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 maja 1949 r.

p. o. Wojewoda **Mirek Jan**

Poz. 20.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 12 lutego 1949 r. L. SA. III 2b/45/48

w sprawie utworzenia gromad: 1. Tymce, w gminie Lisie Jamy, 2. Huta-Szumy, w gminie Płazów, 3. Folwarki, w gm. Cieszanów Wieś, w powiecie lubaczowskim.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 o częściowej zmianie samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294), oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 31 stycznia 1949 r. wydaję następujące rozporządzenie:

§ 1. Z gromady: 1. Basznia Dolna, w gminie Lisie Jamy, wydzielam przysiółek Tymce i z przysiółka tego tworzę samoistną gromadę pod nazwą „Tymce".

2. Huta Różaniecka, w gminie Płazów wydzielam przysiółki: Huta Stara, Korkosze. Banachy i Rebizanty i z przysiółków tych tworzę samoistną gromadę pod nazwą „Huta-Szumy".

3. Nowe-Sioło, w gminie Cieszanów Wieś wydzielam przysiółek Folwarki i z przysiółka tego tworzę samoistną gromadę pod nazwą „Folwarki".

§ 2. W skład nowoutworzonej: 1. gromady Tymce wchodzą wszystkie parcele gruntowe, objęte następującymi granicami: od zachodu granicą gromady Załuże, od północy granicą gromady Nowe-Sioło od wschodu granicą lasu Państwowego „Trypitnik" wchodzącego w skład gminy Basznia i drogi prowadzącej z Zymców do stacji kolejowej, od południa torem kolejowym, o ogólnej powierzchni 546 ha.

2. gromady Huta-Szumy wchodzą wszystkie parcele gruntowe objęte następującymi granicami: od pełnocy rzeką Tanwią i granicami gromad Paary i Rybnica na terenie woj. lubelskiego, od wschodu granicą gromady Płazów, od południa granicą gromady Ruda Różaniecka, od zachodu górą Adamową. grzbietem tej góry, w kierunku równoleżnikowym do lasów Huty Różanieckiej i tymi lasami w kierunku północnym do rzeki Tanwi, o ogólnej powierzchni 472 ha. 3. gromady Folwarki wchodzą wszystkie parcele gruntowe, objęte następującymi granicami: od północy poczynając od rzeki Brusienki granicą gromady Lubliniec Nowy, od zachodu granicą gromady Niemstów, od południa na przestrzeni 500 metrów granicą biegnącą rowem granicznym gromady Dachnów, od wschodu granicą biegnącą drogą polną w kierunku północnym do lasu, należącego do m. Cieszanów, następnie brzegiem tego lasu i w końcu granicą miasta Cieszanów aż do granicy Lubliniec Nowy, o ogólnej powierzchni 394 ha 20 arów.

§ 3. Wykonanie tego rozporządzenia poruczam Staroście Powiatowemu w Lubaczowie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Rzeszowskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Wojewoda: **Mirek Jan wr.**

Poz. 21.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 21 grudnia 1948 r.

w sprawie ochronnych dobrowolnych szczepień trzody chlewnej przeciw różycy w 1949 roku.

Na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rol. z dnia 10 grudnia 1948 r. Nr W. Z. III-2/16 w sprawie szczepień trzody chlewnej przeciw różycy w 1949 roku zarządzam co następuje:

1. Z uwagi na zasadnicze znaczenie ekonomiczne rozwoju hodowli świń i konieczność zabezpieczenia w 1949 r. jak największej ilości świń drogą szczepienia dopuszczam do szczepień niezjadliwe kultury różycowe i metodą kombinowaną (simultan) z tym, że we wszystkich państwowych gospodarstwach rolnych winne być stosowane do szczepień różycowych wyłącznie niezjadliwe kultury różycowe.

2. Termin rozpoczęcia masowych zorganizowanych szczepień różycy wyznaczam na dzień 1 marca 1949 r. Termin ostatecznego zakończenia na dzień 31 maja 1949 r.

3. Wybór metody szczepienia powiatowi lekarze weterynarii powinni zadecydować do dnia 31 stycznia 1949 r. wspólnie z przedstawicielami Powiatowych Rad Narodowych i Powiatowych Związków Samopomocy Chłopskiej w porozumieniu z rejonowymi lekarzami wet. uwzględniając na specjalnej zwołanej konferencji nastawienie miejscowej ludności odnośnie metody szczepień w powiecie. Po wyborze metody szczepienia należy w powiecie przeprowadzić jak najszerszą propagandę wciągając do niej Rady Narodowe, Związki Samopomocy Chłopskiej, organizacje społeczne, polityczne, gospodarcze i młodzieżowe.

Należy bezzwłocznie dążyć do tego, aby wszystkie świnie w terenie zostały zaszczepione.

Wszystkie zainteresowane władze i instytucje winny ściśle współdziałać i udzielać w tym zakresie jak najdalej idącej pomocy.

4. Powiatowi lekarze weterynarii winni zawiadomić Urząd Wojewódzki o wyborze metody szczepienia oraz przedłożyć rozpracowany plan szczepień uwzględniając następujące dane: datę szczepienia, nazwa miejscowości, ilość świń, nazwisko przeprowadzającego szczepienie w terminie do dnia 15 lutego 1949 r.

Do szczepień należy upoważnić wszystkich lekarzy wet. zamieszkałych na terenie powiatu oraz w razie zachodzącej potrzeby pomocniczy personel weterynaryjny z tym, że mogą przeprowadzać szczepienia tylko pod kierunkiem i odpowiedzialnością lekarza weterynaryjnego.

Personel upoważniony do szczepienia obowiązany jest prowadzić ewidencję szczepionych świń z wyszczególnieniem nazwy miejscowości, ilości zaszczepionych świń, nazwy zakładów z których pochodzą używane surowice i kultury, Nr serii niezjadliwych kultur i pisemnego stwierdzenia sołtysa gromady w wypadku odmowy szczepienia w gromadzie względnie w poszczególnych zagrodach gromady z podaniem nazwisk właścicieli.

Lekarze wet. obowiązani są w każdym wypadku zgłoszenia zachorowań świń interweniować i sporządzać właściwe akta a w wypadku padnięcia świń pobrać próby do badań i przesłać je do wojewódzkiego zakładu higieny weterynaryjnej dla urzędowego rozpoznania przyczyn padnięcia świń.

5. Potrzebną ilość surowicy do szczepień ochronnych i interwencyjnych będzie można nabyć w Wydziale Wet. Urzędu Wojewódzkiego oraz w Oddziale rzeszowskim Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lek. Wet. Natomiast niezjadliwą kulturę różycową oraz kulturę zjadliwą do szczepień simultan należy ze względu na krótkoterminowość ich, zamawiać bezpośrednio w zakładach produkcyjnych w Krakowie przyczym cena została ustalona za jeden litr niezjadliwej kultury różycowej na 15.000 zł a jeden litr kultury zjadliwej na 1.000 zł.

6. Przy masowych szczepieniach opłatę za szczepienia wraz z materiałem szczepiennym ustalam niezależnie od metody szczepienia a więc tak przy szczepieniu niezjadliwemi kulturami różycowemi jak też i przy szczepieniu metodą kombinowaną (simultan) na 100 zł od sztuki. W żadnym wypadku powyższa kwota nie może być przekroczona.

Szczepienie świń poza terminem wyznaczonym w ramach masowej akcji szczepiennej tzn. w pojedynczych wypadkach należy przeprowadzać na koszt właścicieli według opłat ustalonych dla Państwowych Zakładów Leczniczych dla Zwierząt przyczym opłaty za sam zabieg wraz z materiałem szczepiennym ustala się na 100 zł

7. W celu przyjścia z pomocą chłopom małorolnym wprowadzam równocześnie szczepienie p-różycowe **bezpłatne.** Koszty bezpłatnych szczepień ochronnych oraz koszty surowicy dla celów interwencyjnych w zagrodach bezrolnych i małorolnych chłopów pokrywane będą z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. imiennie lekarzom weterynaryjnym po otrzymaniu rachunków z dołączeniem protokołu stwierdzającego bezpłatne przeprowadzenie szczepień. Do protokółu winny być dołączone zaświadczenia Związku Samopomocy Chłopskiej. stwierdzające niemożność pokrycia kosztów tych szczepień przez osoby zainteresowane. Ze względu na to, że protokóły te mają być przedłożone Ministerstwu Rolnictwa i Ref. Roln. do dnia 30 czerwca 1949 r. powiatowi lekarze wet. winni przedłożyć je Urzędowi Wojewódzkiemu najpóźniej do dnia 15 VI. 1949 r.

8. Wytyczne przy szczepieniach ochronnych: a) na terenie jednego powiatu nie mogą być stosowane dwie różne metody szczepienia, b) szczepić należy zawsze tylko całe pogłowie świń w zagrodzie, c) w zagrodach zapowietrzonych różycą stosować tylko surowice. Kultury niezjadliwe względnie szczepienie metodą kombinowaną należy stosować w 10 dni po szczepieniu surowicą, d) macior przed oproszeniem na dwa tygodnie i w ciągu dwóch tygodni po oproszeniu nie szczepić, e) prosięta szczepić po ukończeniu trzech miesięcy wieku, f) sztuk charłacznych nie szczepić — zalecać przekazywanie ich na ubój dla własnego spożycia, g) przy użyciu niezjadliwej kultury różycowej stosować dawki 2 cm. dla każdej świni bez względu na wiek i wagę, h) przed użyciem ampółkę z kulturą mocno wstrząsnąć, i) kultury należy chronić od mrozu i słońca, j) do szczepień należy używać osobno igły dla każdej zagrody, wskazane jest używanie wyjałowionej igły dla każdej sztuki osobno, k) wyjaławiać igły tylko przez gotowanie.

9. Jednocześnie anuluję tutejsze zarządzenie z dnia 15 stycznia 1948 r. Nr Wet. Z-I-15/1/48.

Wojewoda wz. Wicewojewoda **B. Łazarski**

Poz. 22.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 3 II. 1949 r. L. dz. Wet. Prod: Z-I-1/1/49

w sprawie badania zwierząt racicowych w transportach.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, zmienionego rozp. Min. Rol. i R. R. z dnia 15 XI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 116. poz, 961) i na podstawie reskryptu Min. Rol. i R. R. z dnia 7 stycznia 1949 r. Nr W. H.-8/1 celem zapobieżenia dalszemu rozszerzaniu się zarazy pryszczycy ujawnionej na terenie kraju zarządzam:

§ 1. Wszystkie transporty kolejowe, samochodowe i inne zwierząt racicowych na terenie całego Województwa Rzeszowskiego podlegają badaniu lekarsko-weterynaryjnemu przy załadowaniu i wyładowaniu.

§ 2. Transporty samochodowe zwierząt racicowych podlegają badaniu lekarsko-weterynaryjnemu przy wyładowaniu, o ile znajdują się w drodze ponad 24 godz.

§ 3. Badanie zwierząt racicowych przez powiatowego lub upoważnionego lekarza weterynaryjnego nie jest wymagane przy wyładowaniu w rzeźniach i na targowiskach rzeźnych w których badanie przy wyładowaniu przez ustanowionego tam lekarza jest zapewnione.

§ 4. Zwierzęta racicowe dopuszczane do transportu winny być zaopatrzone w przepisowe świadectwa miejsca pochodzenia, wystawione zgodnie z wymaganiami §§ 4 i 5 Roz. Min. Rol. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408).

§ 5. Posiadacz zwierząt winien o zamierzonym załadowaniu lub wyładowaniu zwierząt podlegających obowiązkowi badania zawiadomić właściwego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godz. przed załadowaniem lub wyładowaniem.

§ 6. Lekarz weterynaryjny dokonujący badania przy załadowaniu winien wystawić świadectwo zdrowia na każdy wagon lub samochód osobno według wzoru Nr 2 załącznika do § 10 Roz. Min. Rol. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42. poz. 408).

§ 7. Do badania zwierząt, odprawy transportów i wystawiania świadectw na podstawie niniejszego zarządzenia wyznaczam powiatowych względnie innych upoważnionych przezemnie lekarzy wet.

W powiatach Dębica, Jasło, Jarosław, Łańcut, Mielec, Przeworsk i Rzeszów czynności te dokonywać będą również lekarze wet. zatrudnieni w Wydziale Wet. po porozumieniu się z odnośnymi powiatowymi lekarzami wet.

§ 8. Jako taryfę opłat za badanie zwierząt z wystawieniem świadectwa wykonane na podstawie niniejszego zarządzenia należy stosować taryfę przewidzianą rozp. Min. Rol. z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 409), przy zastosowaniu mnożnika 100, ustalonego zarządzeniem Min. Rol. i R. R. z dnia 8 VIII. 1945 r. Nr W. 237/2 i z dnia 22 V. 1947 r. Nr Wet. 3-I-9/9.

§ 9. Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczym przepisów roz. Min. Rol. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408) i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda wz. **Bolesław Łazarski** Wicewojewoda

Poz. 23.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 9 lutego 1949 r. Znak: P. H-H/I/5/7/49

w sprawie zezwolenia na wznowienie targów wielkich w Rudniku n/Sanem pow. Nisko.

Na podstawie art. 65 i 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. z dnia 15 VI. 1927 r. Nr 53, poz. 468) uzupełniony ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) oraz ustawą z dnia 8 sierpnia 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463), zezwalam na wznowienie targów wielkich w Rudniku n/Sanem pow. Nisko w każdy czwartek tygodnia. W razie zaś przypadającego święta na dzień targowy, przenosi się targ na dzień następny po święcie.

Równocześnie zatwierdzam regulamin targowy, oraz plan targowicy ze statutem o poborze opłat targowych, które stanowią nieodłączną całość niniejszego zezwolenia.

Wojewoda wz. **Bolesław Łazarski** Wicewojewoda

STATUT

o poborze opłat targowych na rzecz miasta Rudnika n/Sanem.

§ 1. Na zasadzie dekretu z dnia 20 marca 1946 r. art. 10 Dz. U. R. P. 19/129, o finansach komunalnych pobierane będą na rzecz Gminy miasta Rudnika opłaty targowe na mocy uchwały M. R. N. 14, z dnia 28 V. 1946 r.

§ 2. W dnie targowe na utrzymanie dojazdów i czystości w rynku, jako też uporządkowanie zniszczonej wojną targowicy wprowadza się następujące opłaty:

Rynek: 1) od fury próżnej zł 10, 2) od fury załadowanej do 100 kg. zł 25. 3) od fury załadowanej zwyż 100 kg. zł 50, 4) od dużego straganu zł 50, 5) od małego straganu zł 20, 6) od handlu ręcznego zł 20, 7) od skupujących na wywóz nabiał, drób, jaja zł 100.

Targowica: 1) za małego prosiaka, ciele lub kozę zł 20, 2) za średniego prosiaka zł 30, 3) od grubszej sztuki (wieprza, krowy, konia) zł 50, 4) waga od każdej sztuki zł 50.

§ 3. Każda osoba odwiedzająca tut. targi z towarami wszelkiego rodzaju jak również artykułami żywnościowymi przeznaczonymi na handel i wywóz, a nie dla potrzeb miejscowej ludności jest obowiązana opłatę targową uiścić.

§ 4. Do poboru tych opłat Zarząd Miejski deleguje specjalnych inkasentów, którzy winni na żądanie strony płacącej wykazać się legitymacją, oraz taryfą wydaną przez Zarząd Miejski.

§ 5. W razie nie uiszczenia opłaty przysługuje inkasentom prawo doraźnej egzekucji. zajęcia towarów do wysokości

wartości należnej opłaty targowej, na mocy ustawy z dnia 31 III. 1924 r. Dz. U. Nr 73 poz. 721 — oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. IX. 1927 r. Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 401.

§ 6. Wykroczenia przeciwko przepisom o poborze tych opłat karane będą na zasadzie postanowienia w art. 26—27 ustawy o finansach komunalnych.

§ 7. Odwołania w sprawie poboru tych opłat należy kierować do Przełożonego Gminy, któremu przysługuje prawo rozpatrzenia odwołania i zniżenia ewentualnego całkowitego zwolnienia od powyższych opłat.

§ 8. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą po ogłoszeniu na tablicy urzędowej.

REGULAMIN
dla targów zwierzęcych w Rudniku n/Sanem

I. Przeznaczenie targowiska.

§ 1. 1) Przedmiotem obrotu targowego są zwierzęta gospodarskie; konie oraz racicowe jak np. bydło rogate, owce, kozy i trzoda chlewna.

2) Targowisko przeznaczone jest dla zwierząt rzeźnych i hodowlano-użytkowych.

II. Miejsce sprzedaży zwierząt.

§ 2. 1) Miejscem sprzedaży zwierząt gospodarskich jest targowisko zwierzęce w Rudniku na pgr. 565/6, 565/1, 546, 547, 913, 533 i 524 z osobnymi oddziałami np. a) dla bydła rogatego, b) owiec i kóz, c) trzody chlewnej, d) koni.

2) Na targowisku istnieją poza wymienionymi w pkcie 1. następujące oddziały; obserwacyjny, dla zwierząt chorych i podejrzanych o chorobę, stajnia izolacyjna i stajnia spędowo-targowa.

3) Miejsce postoju dla pojazdów którymi dostarczane są zwierzęta na targowisko znajduje się obok targowicy.

4) Wykonywanie handlu zawodowego zwierzętami gospodarskimi, które są przedmiotem obrotu targowego na targowisku w Rudniku jest zabronione poza obrębem targowiska w dniu targu oraz w dniu poprzednim i następnym.

III. Dnie targowe.

§ 3. 1) Targi odbywają się w czwartek każdego tygodnia zaś w razie święta przypadającego na dzień targowy w tygodniu, targ odbywa się w dniu następnym.

IV. Godziny targowe.

§ 4. 1) Targ na zwierzęta rozpoczyna się w porze letniej tj. od 1 IV. do 30 IX. o godz. 6-tej a kończy się o godz. 12tej, zaś w porze zimowej tj. od 1 X. do 31 III. rozpoczyna się o godzinie 8-mej a kończy się o godz. 13-tej.

2) Zarząd targowiska ustala godziny trwania targu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi odnośnie obrotów oraz miejscowymi warunkami.

§ 5. 1) Na targowisko wolno wprowadzać zwierzęta na godzinę przed rozpoczęciem targu. Wprowadzenie zwierząt ma ustać na dwie godziny przed zakończeniem targu. Po ukończeniu targu należy targowisko bezwzględnie opróżnić.

§ 6. 1) W tej części targowiska, która jest miejscem sprzedaży, mogą znajdować się w godzinach targowych tylko zwierzęta przeznaczone na sprzedaż i wprowadzone tam przed rozpoczęciem targu. Zwierzęta nie przeznaczone na sprzedaż powinny w godzinach targowych znajdować się w tej części targowiska lub w pomieszczeniach, które są wyraźnie na ten cel przewidziane.

V. Prawo wstępu dla kupujących.

§ 7. 1) Kupujący mają prawo wstępu wyłącznie w godzinach targowych.

5

2) Dostęp kupującym do tej części targowiska i do tych pomieszczeń, które są przewidziane dla zwierząt nie przeznaczonych do sprzedaży jest zabroniony.

3) Po upływie godzin targowych kupujący mają targowisko bezzwłocznie opuścić.

VI. Zarząd targowiska.

§ 8. 1) Do wykonania postanowień niniejszego regulaminu i utrzymania porządku na targowisku powołany jest ustanowiony przez Zarząd miejski w Rudniku Zarząd targowiska.

2) Do zadań Zarządu należy: a) pobieranie opłat targowych, b) ważenie i wydawanie kwitów wagowych, c) współdziałanie z organami nadzoru weterynaryjnego oraz wojewódzkiego delegata Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej, d) wykonywanie wszelkich zarządzeń władz w sprawie potrzeb obrotu targowego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi, e) przestrzeganie obowiązujących przepisów i zarządzeń, dotyczących obrotu targowego oraz utrzymanie spokoju i porządku na targowisku, a w szczególności wydawanie zarządzeń dotyczących dezynfekcji targowiska, kontroli lekarsko-weterynaryjnej towaru, a specjalnie izolowania zwierząt podejrzanych o chorobę zakaźną, ochrony zwierząt, postępowania w wypadkach gdy zwierzę padnie itd. o ile te sprawy nie są unormowane innymi przepisami.

Do zarządu targowiska należą również inne obowiązki jak np. pojenie, karmienie itp. gdy zwierzęta przetrzymywane są poza godzinami targowymi.

VII. Ochrona zwierząt.

§ 9. Zabrania się dręczenia zwierząt, bicia kopania, kręcenia ogonów, noszenia za nogi głowa w dół, rzucanie z wozów, podnoszenie za ogony, wiązanie nóg itp. Zwierzęta winny być przepędzane przy pomocy węża gumowego w rodzaju dętki rowerowej, zaś przenoszenie zwierząt niezdolnych do chodzenia winno odbywać się w sposób humanitarny.

VIII. Karmienie i pojenie zwierząt.

§ 10. 1) Zwierzęta pozostające pod nadzorem Zarządu targowiska a przeznaczone na sprzedarz na cele rzeźniane, nie mogą być karmione i pojone 6 godzin przed rozpoczęciem targu. Porcja paszy dziennej dla tych zwierząt w dniu poprzedzającym targ nie może wynosić więcej aniżeli: a) 8 kg. siana dla bydła rosłego, b) 5 ltr pojła z zawartością 1/2 otrąb lub mąki dla cieląt, c) 1 i pół kg. paszy treściwej dla świń, d) 1 kg. siana dla owiec.

Jako napój dla bydła rosłego może być uważana tylko woda bez domieszki soli lub środków wzbudzających pragnienie.

2) Bydło przetrzymywane w oborach spędowych, którego jakość ma być poprawiona przez intenzywną karmę, może być na życzenie właściciela za specjalną dopłatą karmiona w/g norm paszy kondycyjnej z tym, że w przeddzień wystawienia tego bydła na sprzedaż będą stosowane normy przewidziane w ust. 1.

3) Normy paszy kondycyjnej wynoszą: a) dla bydła rosłego dodatkowo 50 proc. jak w pkcie 1-szym, b) dla cieląt dodatkowo 50 proc. jak w pkcie 1-szym, c) dla świń dodatkowo 50 proc. jak w pkcie 1-szym, d) dla owiec dodatkowo 50 proc. jak w pkcie 1-szym.

4) Bezpośrednio po ostatnim przed targiem nakarmieniu zwierząt powinna być ze wszystkich stajen i stanowisk sprzątnięta reszta niespożytej paszy. Paszy tej nie wolno używać jako ściółki. Równocześnie koryta powinny być opróżnione z wody, jej dopływ względnie dostęp do studni w celu pojenia zwierząt powinien być uniemożliwiony.

§ 11. 1) Zwierzęta w obrębie targowiska mają być karmione tylko paszą dostarczoną przez Zarząd targowiska.

2) Pasza ta nie może być zepsuta lub z innych powodów nie nadająca się do użytku.

3) Gdy właściciel zaniedba swych obowiązków w zakresie karmienia zwierząt, wówczas Zarząd targowiska obowiązany jest karmić je i poić na koszt właściciela.

4) Zwierzęta co do których stwierdzono, że były karmione lub pojone w brew niniejszym przepisom, powinny być w danym dniu z targu wykluczone.

IX. Przepisy weterynaryjne.

§ 12. 1) Zwierzęta doprowadzone na targ winny być zaopatrzone w świadectwa miejsca pochodzenia, należycie i zgodnie z przepisami wypełnione przez Zarząd gminy.

§ 13. 1) Spędzone zwierzęta podlegają podczas trwania targu nadzorowi urzędującego na targowisku lek. wet.

2) Przy wprowadzaniu (wnoszeniu, wwożeniu) zwierząt na targ winno się je zatrzymywać w celu umożliwienia lekarzowi badania, wręczając równocześnie świadectwo miejsca pochodzenia zwierzęcia, następnie po zaopatrzeniu świadectwa w pieczęć Zarządu targowiska i tylko za wyraźnym pozwoleniem lekarza mogą być zwierzęta dopuszczone na targ.

3) Zwierzęta nie wyprowadzone, wyniesione, wywiezione w dniu spędu, winny być ponownie zbadane przed ich wyprowadzeniem.

§ 14. 1) W razie stwierdzenia lub podejrzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej przez urzędującego na targowisku lekarza wet. zwierzęta nie będą dopuszczone na targowisko, lecz mają być odosobnione. przy czym zależnie od rodzaju choroby zaraźliwej — zastosowane będą środki przewidziane o zwalczaniu chorób zaraźliwych.

2) Zwierzęta nie zaopatrzone w należyte świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt nie będą dopuszczone na targowisko.

§ 15. Mleko krów dojonych na targowisku winno być bezpośrednio po udoju wyjałowione w sposób przewidziany w § 19 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 12 VI. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597). Przed wyjałowieniem, mleko to nie może być użyte na karmę dla zwierząt.

X. Opłaty.

§ 16. Za korzystanie ze świadczeń ze strony targowiska (tj. za korzystanie z urządzeń targowiska, leżących zarówno w obrębie targowiska jak i na zewnątrz oraz za usługi ze strony organów targowych, będą pobierane opłaty w/g stawek określonych statutem opłat, który jest uchwalany przez Miejską Radę Narodową w Rudniku lub na podstawie zarządzeń władz wyższych.

1) Opłaty targowe uiszcza wprowadzający zwierzę na targowisko.

2) Uiszczenie opłaty winno być potwierdzone kwitem.

§ 17. 1) Ważenie zwierząt na targowisku odbywa się zgodnie z rozp. Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 VIII. 1936 r.

2) Sprzedaż na targowisku bydła rogatego, trzody chlewnej i owiec, przeznaczonych do uboju, może być dokonywana jedynie na podstawie wagi żywej.

3) Ważenie musi być uskuteczniane przez wyznaczonego przez Zarząd targowiska funkcjonariusza i stwierdzone przez niego kwitem wagowym wydanym doprowadzającemu do ważenia.

4) Doprowadzenie do wagi zwierzęcia jest obowiązkiem sprzedawcy.

§ 18. 1) Każdą sztukę, ważyć należy oddzielnie.

2) Ważenie większej ilości zwierząt jednocześnie jest dozwolone w wypadku jeżeli sztuki są jednakowej jakości, jeżeli są sprzedawane po jednakowej cenie i temu samemu nabywcy.

§ 19. 1) Zażalenie z powodu niewłaściwego ważenia powinny być skierowane natychmiast po zważeniu do zarządu targowiska (zarządcy).

2) Zarząd targowiska (zarządca) jest obowiązany przeprowadzić kontrolę ważenia w ciągu godziny od chwili zgłoszenia zażalenia, jednakże tylko wtedy, gdy żalący się doprowadzi zwierzęta do wagi w tym terminie.

3) Zainteresowani mogą żądać sprawdzenia w ich obecności, czy waga jest wytarowana.

4) Przy ważeniu mogą być obecni kupujący i sprzedający daną sztukę.

§ 20. 1) W wypadku gdy zachodzi wątpliwość lub spór co do rzetelności urządzenia wagowego, miarodajne jest orzeczenie (ekspertyza) urzędu miar.

2) Osoba kwestionująca rzetelność urządzenia wagowego ma prawo żądać ekspertyzy urzędu miar składając na koszty jej kaucję w wysokości wyznaczonej przez tenże Zarząd. O ile ekspertyza wykaże, że urządzenie wagowe jest rzetelne, koszty ekspertyzy ponosi osoba, która jej żądała w przeciwnym zaś razie Zarząd targowiska.

§ 21. Nie dozwolone jest potrącanie jakichkolwiek potrąceń z ceny kupna w rodzaju „skidki", „końcówki", „litkupu", „postronkowego", za „przekarmienie", „wyważki", itd. jako też domaganie się z tego tytułu jakichkolwiek opłat od sprzedawcy na rzecz kupującego.

§ 22. 1) Nie wolno nikomu przeszkadzać przy sprzedaży i zakupie. Osoby, które sprzedających lub kupujących na targowisku usuwają lub w inny sposób odstręczają od kupna i uniemożliwiają sprzedaż, jak również osoby znajdujące się w stanie nietrzeźwym, będą z targowiska usunięte.

2) Nie dozwolone są wszelkie zmowy, przeciw sprzedającym lub kupującym. Za zmowę uważa się między innymi stosowanie zasady „niepodkupywania" zmuszającej do zapewnienia wyłączności lub pierwszeństwa w kupnie lub sprzedaży.

XI. Postanowienia karne.

§ 23. Naruszenie przepisów niniejszego regulaminu będzie karane na podstawie art. 126, ust. 3 rozporządzenia z dnia 7 VI. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), lub rozporządzenia z dnia 27 X. 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtownego mięsem (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 639).

XII. Postanowienia końcowe.

§ 24. 1) Wszystkie osoby uczestniczące w targu winny zastosować się bezwzględnie do wszelkich zarządzeń Targowiska (Zarządu) oraz urzędującego lek. wet.

2) Osoby sprzeciwiające się zarządzeniom lub nie stosujący się do niniejszego regulaminu mogą być z targowiska wydalone.

§ 25. 1) Regulamin niniejszy będzie wywieszony w czasie każdego targu na widocznym miejscu.

2) Wszelkie zarządzenia Władz czasowo zmieniające lub obostrzające przepisy niniejszego regulaminu będą obok niego wywieszone na widocznym miejscu.

Zmiany regulaminu winny być podane do wiadomości zainteresowanym w terminie umożliwiającym im zastosowanie się do nich.

REGULAMIN
targów tygodniowych w Rudniku n/Sanem.

I. Przedmioty obrotu towarowego.

§ 1. Przedmiotami obrotu towarowego na jarmarkach tygodniowych są: a) płody surowe przyrody, b) artykuły żywności wszelkiego rodzaju, c) naczynia i narzędzia rolnicze i gospodarcze oraz przedmioty wytwarzaniem, których zajmuje się okoliczna ludność.

Towary, których sprzedażą wolno się trudnić jedynie na podstawie koncesji, można na jarmarkach sprzedawać tylko osobom posiadającym koncesje.

§ 2. Postanowienia niniejszego regulaminu nie naruszają przepisów ograniczających obrót targowy niektórymi towarami ze względów sanitarnych.

§ 3. Na wykonywanie na targowiskach widowisk i innych rozrywek publicznych jest wymagane pozwolenie właściwej władzy.

II. Dnie i czas trwania jarmarków.

§ 4. Jarmarki odbywają się we czwartki każdego tygodnia zaś w razie przypadającego święta jarmark odbywa się w dniu następnym.

Jarmarki rozpoczynają się w porze letniej tj. od 1 IV. do 30 IX. o godz. 6-tej a kończą się o godz. 12-tej, zaś w porze zimowej tj. od 1 X. do 31 III. rozpoczynają się o godz. 8-mej a kończą się o godz. 13-tej.

III. Miejsce jarmarków.

§ 5. Jako miejsce targowe na jarmarkach wyznacza się, Rynek. a) strona zachodnia rynku naprzeciw Banku Spółdzielczego, handlarze wyrobami żelaznymi, sprzętem kuchennym wszelkiego rodzaju oraz wyrobami zabawkarskimi, b) strona południowa, pieczywo wszelkiego rodzaju, mleko, masło, ser, jaja, drób i jarzyny oraz dalej ku zachodowi zboże i ziemniaki, c) w drugim rzędzie od wschodu ku zachodowi towary łokciowe, obuwie, wyroby skórzane itp., d) strona północna i zachodnia rynku przeznaczona na postój furmanek z towarem lub bez towaru.

IV. **Porządek postojowy.**

§ 6. Ustawianie jatek. stołów, ławek, straganów oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk na targowiskach odbywać się winno w/g wskazówek urzędników Zarządu miejskiego organów M. O. dozorujących ruch targowy i to w ten sposób, aby pozostało dość miejsca dla swobodnej komunikacji kołowej i pieszej.

Stanowiska z towarami spożywczemi winny być oddalone od ustępów conajmniej 10 mtr. Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania stanowiska pewnej określonej wielkości lub szerokości. Żaden sprzedawca nie może zajmować na jednym targowisku więcej jak jedno stanowisko, ani też stanowiska tego dowolnie powiększać lub odstępować innej osobie. Kto nie zajął przydzielonego mu miejsca w ciągu godziny po rozpoczęciu targu traci do niego prawo.

§ 7. Sprzedawcom wolno zawieszać nad towarem okrycia w celu ochronienia go przed zamoknięciem, zakurzeniem lub szkodliwym działaniem słońca. Nakrycia takie winny być wykonane z materiału nieprzemakalnego i umieszczone tak by nie tamowały ruchu ani też w inny sposób publiczności nie przeszkadzały.

§ 8. Natychmiast po ukończeniu targu należy rozpocząć rozbiórkę jatek oraz usuwanie ich części, stołów, ław, straganów itp. W ciągu godziny prace te muszą być ukończone i targowisko zupełnie oczyszczone.

§ 9. Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami przeznaczonymi na sprzedaż w przejściach pozostawionych w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

§ 10. Sprzedawcom zamiejscowym, przywożącym towary na targi wozami, wolno o ile ruch targowy na to pozwala zajeżdżać na targowiska wozami i z wozów tych towary sprzedawać. Wozy te należy ustawić w/g wskazówek urzędników gminnych i targowych dozorujących ruch targowy. Po dokonanej sprzedaży towarów należy z wozami natychmiast odjeżdżać z targowiska.

§ 11. Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swoim stanowisku w sposób widoczny tablicę, na której ma być wypisane nazwisko i imię oraz miejsce zamieszkania.

§ 12. Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać żadnych artykułów spożywczych lub gotowych do spożycia.

§ 13. Artykuły żywnościowe i środki spożywcze wolno opakowywać tylko w papier czysty, przed tym nie używany i nie farbujący. Używanie do tego celu gazet lub papieru zapisanego jest zakazane. Przepis powyższy niema zastosowania do pakowania lub zawijania takich artykułów żywnościowych jak ziemniaki warzywa itp.

§ 14. Do odważania sprzedawcy obowiązani są posiadać na targowiskach dobrze działające wagi. Przy odważaniu należy stosować legalne jednostki miar. Używanie wag ręcznych jest zabronione.

§ 15. Nie wolno tą samą wagą, która służy do odważania suchych artykułów żywnościowych lub środków spożywczych odważać mokrych, tłustych lub mięsnych artykułów.

§ 16. Każdy ze sprzedających jest obowiązany do ujawnienia cen na zewnątrz zaś publiczność kupująca na targach jest obowiązana udzielić właściwym osobom informacji o płaconych przez nią cenach za towary targowe.

§ 17. Surowo zabronione jest na targowiskach zabijanie obdzieranie ze skóry, patroszenie zwierząt. Zakaz powyższy nie dotyczy zabijania ryb.

§ 18. Każdy ma prawo uczęszczać na targi tudzież sprzedawać i kupować na nich towary należące do kategorii dozwolonego obrotu towarowego (§ 1) o ile czyni zadość przepisom prawnym.

§ 19. Zakazane jest sprzedawanie towaru przez chodzenie po placu targowym, wywoływanie i głośne zalecanie towaru, jako też urządzanie publicznych przetargów lub losowanie.

§ 20. Czyszczenie targowisk po ukończonym targu. jakoteż usuwanie odpadków i pozostałości załatwia Zarząd miejski.

§ 21. Pobieranie opłat targowych (postojowego) za używanie miejsc targowych regulują osobne przepisy i opłaty te będą uwidocznione na tablicach.

§ 22. Każdy sprzedający jak również każdy kupujący i zwiedzający targ obowiązany jest stosować się do wszelkich zarządzeń władzy policyjnej oraz personelu pomocniczego, wydanych w interesie komunikacji, spokoju porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz w celach sanitarnych.

§ 23. Winni naruszania przepisów niniejszego regulaminu podlegają karom przewidzianym w art. 126 roz. Prez. R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468).

Regulamin niniejszy wchodzi w życie po udzieleniu uprawnienia przez Urząd Wojewódzki w Rzeszowie i dnia następnego po jego ogłoszeniu w Rzeszowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Poz. 24.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO RZESZOWSKIEGO

z dnia 31 stycznia 1949 r. L. AA-IV-3/2/49

o wywłaszczeniu gruntu enklawy leśnej o pow. 2.24 ha w Nadleśnictwie Państw. Dąbrówki, pow. Łańcut w trybie dekretu z dnia 7 IV. 48 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 138).

Urząd Wojewódzki Rzeszowski podaje do publicznej wiadomości, że Dyrekcja Lasów Państwowych Okręgu Rzeszowskiego w Tarnowie wystąpiła w dniu 12 I. 1949 r. z wnioskiem o wywłaszczenie na rzecz Skarbu Państwa (Administracji Lasów Państwowych) w trybie art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 IV. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939 — 1945 (Dz. U. Nr 20, poz. 138) przez odjęcie prawa własności enklawy leśnej o pow. około 2.24 ha znajdującej się pod uprawą 6-cio letniej sosny, a stanowiącej własność prywatną o nieznanym oznaczeniu hip:

W części pow. ca 0.50 ha — Ob. Grzywny Balbiny, c. Bieleckiego Jakuba zamężnej z Grzywną Franciszkiem zam. w Grodzisku Dolnym Nr 376.

W części pow. ca 0.50 ha — Ob. Wnękowej Elżbiety c. Bieleckiego Jakuba, zamężnej z Wnękiem Franciszkiem, zam. w Grodzisku Dolnym.

W części pow. ca 0.50 ha — Ob. Szklanej Barbary, c. Bieleckiego Jakuba, zamężnej z Franciszkiem Szklanym, zam. w Grodzisku Dolnym.

W części pow. ca 0.12 ha — Ob. Kojdra Marcina, s. Jana, zam. w Zmysłówce Nr 126.

W szęści pow. ca 0.12 ha — Ob. Kojdra Antoniego, s. Marcina, zam. w Opaleniskach.

Poza tym, (wg. oświadczenia wyż. wymienionych) jedna działka o pow. około 0.50 ha, wrzynająca się między ich działki, została od właścicielki, Ob. Szklanej Julii c. Jakuba Bieleckiego, zamężnej z Stanisławem Szklanym, zamieszk. w Grodzisku Górnym, rzekomo wykupiona w 1936 lub 1937 r. przez Ordynarię Przeworską.

1. Enklawa leśna, położona wśród lasów państwowych L-ctwa Wesoła, Nadleśnictwa Dąbrówki w Łańcucie stanowi grunt zalesiony w całości 6-cio letnią sosną.

2. Przedmiotowy grunt został za czasów okupacji w 1941 lub 1942 r. i na zarządzenie niemieckich władz leśnych wyrabany w 1942 r., a następnie na koszt właścicieli zalesiony. Właściciele otrzymawszy w drewnie lub w gotówce odszkodowanie za zabrane drewno i wyłożone koszty zalesienia, przestali się swymi gruntami interesować. choć w dalszym ciągu płacili podatki i uważali się za właścicieli.

W tym stanie rzeczy administracja gruntu przeszła w ręce Ordynacji Przeworskiej, a z chwilą jej likwidacji pod zarząd A. L. P., która w latach 1944 — 1945 przeprowadziła na gruncie przedmiotowym poprawki upraw sosnowych.

3. Dla dobra państwowej gospodarki leśnej jest rzeczą konieczną zlikwidowanie enklawy prywatnej ze względu na związek z lasami państwowymi.

Wniosek powyższy uzyskał uprzednie zatwierdzenie przez Ministra Leśnictwa, wymagane w myśl art. 3 ust. 2 powołanego dekretu.

Odpis niniejszego ogłoszenia będzie w myśl art. 4 ust. 4 powołanego dekretu wywieszony w Zarządzie Gminnym w Grodzisku Dolnym przez dni 14 w tym terminie wolno każdej osobie interesowanej zgłaszać wnioski i sprzeciwy na ręce przełożonego gminy.

Za Wojewodę: **Mgr. E. Stiasny** p. o. Nacz. Wydziału

Poz. 25.

O G Ł O S Z E N I E

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO RZESZOWSKIEGO

z dnia 1 lutego 1949 r. L. AA-IV-3/27/48

o wywłaszczeniu parcel gr. i bud. o pow. 2 a 13 m. kw., pod powiatowy ośrodek zdrowia w Gorlicach w trybie dekretu z dnia 7 IV. 48 (Dz. U. Nr 20, poz. 138).

Urząd Wojewódzki Rzeszowski podaje do publicznej wiadomości, że Wydział Powiatowy w Gorlicach wystąpił w dniu 9. VIII. 1948 r. z wnioskiem o wywłaszczenie na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Gorlicach w trybie art. 1 i art. 2 dekretu z dnia 7 IV. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 138) przez odjęcie prawa własności nieruchomości położonej w Gorlicach, przy ul. Cichej Nr 3, a stanowiącej własność Chaji-Laji 2-im. z Glinków Derszewiczowej.

Nieruchomość ta objęta wykazem hipotecznym Nr 15, gm. kat. Gorlice, składa się z parceli bud. Nr 272/1 o pow. 1 a 60 m. kw. oraz parceli gruntowej — ogród Nr 279/1 o pow. 53 m. kw., razem o pow. 2 a 13 m. kw.

Na parceli budowlanej znajduje się budynek murowany, kryty twardo o 5 ubikacjach.

Nieruchomość ta od roku 1940 znajduje się bez przerwy do chwili obecnej w posiadanui i użytkowaniu Powiatowego Związku Samorządowego w Gorlicach z przeznaczeniem dla Powiatowego Ośrodka Zdrowia w Gorlicach.

Wniosek powyższy Wydziału Powiatowego w Gorlicach uzyskał zatwierdzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie w dniu 12 XI. 1948 r. L. dz. 2879/48, wymagane w myśl art. 3 ust. 2 powołanego dekretu.

Odpis niniejszego ogłoszenia będzie w myśl art. 4 ust. 4 powołanego dekretu wywieszony w zarządzie miejskim w Gorlicach przez dni 14 i w tym terminie wolno każdej osobie interesowanej zgłaszać wnioski i sprzeciwy na ręce Burmistrza Miasta.

Za Wojewodę: **Mgr. E. Stiasny** p. o. Nacz. Wydziału

Poz. 26.

O G Ł O S Z E N I E

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO RZESZOWSKIEGO

z dnia 1 lutego 1949 r. L. AA-IV-3/28/48

o wywłaszczenie gruntów o pow. 562 m. kw. pod urządzenie ul. Kaplicznej w Jaśle w trybie dekretu z 7 IV. 48 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 138).

Urząd Wojewódzki Rzeszowski podaje do publicznej wiadomości, że Zarząd Miejski i Miejska Rada Narodowa w Jaśle wystąpił w dniu 7 X. 48 r. z wnioskiem o wywłaszczenie na rzecz gminy miejskiej w Jaśle w trybie art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 IV. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939 — 1945 (Dz. U. Nr 20, poz. 138) przez odjęcie prawa własności parcel gruntowych o pow. około 562 m. kw. zajętych w czasie okupacji niemieckiej pod urządzenie ulicy Kaplicznej w Jaśle, a stanowiących własność inż. Ignacego Zossla i Feliksy Mączyńskiej.

Wniosek powyższy uzyskał zatwierdzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie w dniu 12 XI. 1948 r., wymagane w myśl art. 3 ust. 2 powołanego dekretu.

Odpis niniejszego ogłoszenia będzie w myśl art. 4 ust. 4 powołanego dekretu wywieszony w Zarządzie Miejskim w Jaśle przez dni 14 i w tym terminie wolno każdej osobie interesowanej zgłaszać wnioski i sprzeciwy na ręce Burmistrza miasta.

Za Wojewodę: **Mgr. E. Stiasny** p. o. Nacz. Wydziału

Poz. 27.

O G Ł O S Z E N I E

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO RZESZOWSKIEGO

z dnia 4 lutego 1949 r. L. AA-IV-3/29/48

o wywłaszczeniu parcel gr. 126 i 321 p. n. „Pański Łan" o pow. 28 a 70 m. kw. na szpital powiatowy w Kolbuszowej w trybie dekretu z dnia 7 IV. 48 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 138).

Urząd Wojewódzki Rzeszowski podaje do publicznej wiadomości, że Wydział Powiatowy w Kolbuszowej wystąpił w dniu 15. X. 1948 r. z wnioskiem o wywłaszczenie na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Kolbuszowej w trybie art. 1 i art. 2 dekretu z dnia 7 IV. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939 — 1945 (Dz. U. Nr 20, poz. 138) przez odjęcie prawa własności nieruchomości położonej w Kolbuszowej a składającej się z budynku wraz z parcelą objętą arkuszem posiadłości gr. Nr 126 i 321 p.n. „Pański Łan" o pow. 28 a 70 m. kw. i stanowiącej własność spadkobierców po Dr. Benedykcie Pomeranzu i Annie z Weitów Pomeranz, Dr. Maksymiliana Pomeranza i Róży z Pomeranzów Kahane.

Wydział Powiatowy w Kolbuszowej zajął powyższą nieruchomość dnia 10 kwietnia 1945 r. na Szpital Powiatowy i po przeprowadzeniu gruntownego remontu do dnia dzisiejszego użytkuje jako główny budynek szpitalny.

Objekt ten został odremontowany i dostosowany do potrzeb szpitalnych przy pomocy środków finansowych Powiatowego Związku Samorządowego jak również przy pomocy subwencji państwowych.

Wniosek powyższy Wydziału Powiatowego w Kolbuszowej uzyskał zatwierdzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie w dniu 25 X. 48 r. L. dz. 2734/48 wymagane w myśl art. 3 ust. powołanego dekretu.

Odpis niniejszego ogłoszenia będzie w myśl art. 4 ust. 4 powołanego dekretu wywieszony w Zarządzie Miejskim w Kolbuszowej przez dni 14 i w tym terminie wolno każdej osobie interesowanej zgłaszać wnioski i sprzeciwy na ręce Burmistrza Miasta.

Za Wojewodę: **Mgr. E. Stiasny** p. o. Nacz. Wydziału

Poz. 28.

O G Ł O S Z E N I E

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO RZESZOWSKIEGO

z dnia 3 lutego 1949 r. L. AC. II. 3/272/48

o zmianie imion i nazwisk.

Urząd Wojewódzki na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 10 listopada 1945 o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 310) zezwolił na zmianę nazwiska:

1) Wolanin Jan zam. w Golcowej pow. Brzozów — na **„Obłój"**, 2) Kuryło Józef zam. w Grzęsce pow. Przeworsk — na **„Gajewski"**, Kuryło Tadeusz zam. w Grzęsce pow. Przeworsk — na **„Gajewski"**, Kuryło Stanisław zam. w Grzęsce pow. Przeworsk — na **„Gajewski"**, 3) Byk Andrzej zam. w Jastkowicach pow. Tarnobrzeg — na **„Byczyński"**, 4) Moskal Stanisław Adam (2-im.) zam. w Rzeszowie — na **„Malski"**, 5) Hrynyk Katarzyna zam. w Przemyślu — na **„Hryniak"**, Hrynyk Mirosław Antoni (2-im.) zam. w Przemyślu — na **„Hryniak"**, Hrynyk Aleksander Jan (2-im.) zam. w Przemyślu — na **„Hryniak"**, 6) Friedenthal Sylwia Maria (2-im.) zam. w Rzeszowie — na **„Nizowska"**, 7) Ochryśko Maria zam. w Jarosławiu — na **„Ornatowska"**, Ochryśko Michał zam. w Jarosławiu — na **„Ornatowski"**, 8) Werner Kazimiera zam. w Gorlicach — na **„Prokop"**, 9) Jedynak Franciszek zam. w Leżajsku — na **„Jedynacki"**.

Zmiana nazwiska obejmuje:

ad 1) żonę **Barbarę** i małoletniego syna **Edwarda Czesława** (2-im.)

ad 2) żonę **Katarzynę** i małoletnie dzieci: **Annę i Władysława**

ad 3) żonę **Anielę** i małoletnich synów: **Ludomira Mieczysława** (2-im.), **Jana** i **Józefa**

ad 4) żonę **Barbarę Marię** (2-im.) i małoletnie dzieci: **Ryszarda Stanisława** (2-im.) i **Ewę Barbarę** (2-im.).

Za Wojewodę: **Mgr. E. Stiasny** p. o. Nacz. Wydziału

Poz. 29.

OGŁOSZENIE

DYREKCJI LASÓW PAŃSTWOWYCH OKRĘGU RZESZOWSKIEGO w TARNOWIE

z dnia 8 lutego 1949 r. Zn. spr. Pr. 194/8/49

w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie § 75 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62 wraz z późniejszymi zmianami) oraz zarządzenia Ministerstwa Leśnictwa z dnia 19 lipca 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw na własność Państwa.

L. p.	Nazwa i miejsce położenia przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce sporządzenia protok.
1	Młyn Handlowy i Tartak Karol Ungehener — Pogwizdów Nowy, powiat Rzeszów	przemiał zboża i przecieranie drewna	Karol Ungehenner Pogwizdów Nowy pow. Rzeszów	15 III. 1949 r. godz. 10 Pogwizdów Nowy k/Rzeszowa
2	Tartak i Młyn Parowy Mojżesz Brunner Nowa Grobla p. Jarosław	przemiał zboża i przecieranie drewna	Mojżesz Brunner Nowa Grobla pow. Jarosław	22 III. 1949 r. godz. 10 Nowa Grobla p. Jarosław
3	Tartak i Młyn Parowy Oleszyce pow. Lubaczów	przemiał zboża i przecieranie drewna	Leon Deckel N. Gottfried Oleszyce powiat Lubaczów	24 III. 1949 r. godz. 10 Oleszyce p. Lubaczów
4	Młyn Gospodarczy i Tartak Spadkobierców Emila Goldmana Kuńkowce powiat Przemyśl	przemiał zboża i przecieranie drewna	Spadkobiercy Emila Goldmana miejsce zam. nieznane	29 III. 1949 r. godz. 10 Kuńkowce p. Przemyśl

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Dyrektor: **Inż. Julian Kutyła**

Poz. 30.

OGŁOSZENIE

PRZEDSIĘBIORSTWA PAŃSTWOWEGO KOPALNICTWO NAFTOWE DYREKCJA w KROŚNIE

z dnia 3-go lutego 1949 r. L. Adm. I. B. 7-93/48 Mgr R/P

w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu niektórych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorst na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 sierpnia 1948 i z dnia 6 września 1948 r. Znak PR I/145/48 ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

L. p.	Nazwa i miejsce położenia przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce oraz lokal sporządzenia protokołu
	Dyrekcja Kopalnictwa Naftowego Krosno teren byłego Sektoru Kopalń Gorlice			
1	Kopalnia Nafty „Alma“ Sokół	Kopalnia Nafty	H. Mikuli Gorlice	1 3. 49 godz. 9-ta Sokół kanc. gromady
2	„Bystrzyca“ S-ka z o. o. Jasło Szymbark	Kopalnia Nafty	„Bystrzyca“ S-ka z o. o. Jasło	2 3. 49 godz. 9-ta Szymbark kanc. kop.
3	Kopalnia Nafty „Śląsk“ Szymbark	Kopalnia Nafty	Franciszek Rziha Gorlice	2 3. 49 godz. 10-ta Szymbark kanc. kop.
4	Kopalnia Nafty „Prokop“ Ropica-Polska	Kopalnia Nafty	Anna Szufa i Tow. Gorlice	3 3. 49 godz. 9-ta Ropica Polska kanc. gr.
5	Kopalnia Nafty „Hanka“ Ropica-Polska	Kopalnia Nafty	Arnold Drucker i Tow (adresy nieznane)	3 3. 49 godz. 10-ta Ropica Polska kanc. gr.
6	Kopalnia Nafty „Ćwiartka“ Sękowa	Kopalnia Nafty	Michał Bodner (adres nieznany)	4 3. 49 godz. 9-ta Sękowa kanc. kopalni
7	Kopalnia Nafty „Leon-Katarzyna“ Sękowa	Kopalnia Nafty	Piotr Drzymała Sękowa	4 3. 49 godz. 10-ta Sękowa kanc. kopalni

L. p.	Nazwa i miejsce położenia przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce oraz lokal sporządzenia protokołu
8	Kopalnia Nafty „Szydłowczówka" Sękowa	Kopalnia Nafty	Itta Weil (adres nieznany)	4 3. 49 godz. 11-ta Sękowa kanc. kopalni
9	Kopalnia Nafty „Dobra - Wola" Ropica-Ruska (Sękowska)	Kopalnia Nafty	Berl Kolber i Tow. (adresy nieznane)	7 3. 49 godz. 9-ta Ropica-Ruska (Sękowska) kanc. kop.
10	Kopalnia Nafty „Dobra" Sękowa	Kopalnia Nafty	Chiel Holländer i Tow. (adresy nieznane)	8 3. 49 godz. 9-ta Sękowa kanc. kop.
11	Kopalnia Nafty „Bronisław" Sękowa	Kopalnia Nafty	Bronisław Mksiewicz i Tow Gorlice	8 3. 49 godz. 11-ta Sękowa kanc. kop.
12	Kopalnia Nafty „Anna" Kryg	Kopalnia Nafty	Jakub Szmer i Tow. (adresy nieznane)	10 3. 49 godz. 9-ta Kryg, kanc. kopalni
13	Kopalnia Nafty „Ludwika I" Kryg	Kopalnia Nafty	Jakub Szmer i Tow. (adresy nieznane)	10 3. 49 godz. 12-ta Kryg, kanc. kopalni
14	Kopalnia Nafty „Ludwika II" Libusza	Kopalnia Nafty	Dr. Dawid Rothblum i Tow. adr. nieznane.	10 3. 49 godz. 11-ta Kryg, kanc. kopalni
15	Kopalnia Nafty „Hanka" Lipinki	Kopalnia Nafty	Ignacy Król — Kryg	15 3. 49 godz. 9-ta Kryg, kanc. kopalni
16	Kopalnia Nafty „Beskid" Lipinki	Kopalnia Nafty	Rozalia Morgenstern i Tow. (adr. nieznane)	15 3. 49 godz. 10-ta Kryg, kanc. kopalni
17	„Warta" S-ka z o. o. Jasło Lipinki	Kopalnia Nafty	„Warta" S-ka z o. o. Jasło	15 3. 49 godz. 11-ta Kryg, kanc. kopalni
18	Kopalnia Nafty „Katarzyna" Kryg	Kopalnia Nafty	Jasieński i Tow. (adresy nieznane)	17 3. 49 godz. 9-ta Kryg, kanc. kopalni
19	Kopalnia Nafty „Minia" Libusza	Kopalnia Nafty	Józef Oberländer i Tow. (adresy nieznane)	17 3. 49 godz. 10-ta Kryg, kanc. kopalni
20	Kopalnia Nafty „Brzezinka" Kryg	Kopalnia Nafty	Armin Naschitz (adresy nieznane)	17 3. 49 godz. 11-ta Kryg, kanc. kopalni
21	Kopalnia Nafty „Fellnerówka" Kryg	Kopalnia Nafty	Leon Fellner i Tow. (adresy nieznane)	22 3. 49 godz. 9-ta Kryg, kanc. kopalni
22	Kopalnia Nafty „Barbara" Rozdziele (przedtem „Reduta")	Kopalnia Nafty	Właściciele nieznani	24 3. 49 godz. 10-ta Rozdziale kanc. grom.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki, Wydział Ogólny Rzeszów ul. Gen. Świerczewskiego 4 pokój Nr 27 tel. 67 wewn. 2.
Adres Administracji: Urząd Wojew. Wydział Budżetowo-Gosp. Rzeszów ul. Gen. Świerczewskiego 4, pokój 35, tel. Nr 331.

Prenumerata wynosi rocznie 1800 zł, kwartalnie 450 zł, mies. 150 zł — cena egzemplarza pojedynczego 80 zł.

Cena ogłoszeń: Cała strona 3.000 zł, 1/2 strony 1500 zł, ogłoszenia drobne — 250 zł.

Należność za prenumeratę, ogłoszenia oraz za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na konto Pocztowej Kasy Oszczędności (PKO. Nr IX-515. Brzmienie konta: Administracja Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego PKO. IX-515.

P. Kr. Z. G. Oddz. Rzeszów 500. 290. II. 49. S-1260